

[Lysholm Christensen]

studium, men denne mulighed er yderst be- grænset, hvis der kun er få muligheder for at få ekstra klip i forbindelse med et studieskift. Hvis vi skal i gang med et sådant klippekort, skal der være rimelige økonomiske muligheder for også i praksis at kunne skifte til andet stu- dium.

Vi ser også gerne, at der bliver friere udbud og friere optag på institutionerne. Det er no- get, som har været drøftet meget i dag. For os at se har det først mening, hvis det også i virke- ligheden betyder friere optagelsesmuligheder for den studerende. Det er ikke kun en frihed, der skal gælde for institutionen, den må også gælde for den studerende. Vi ser det gerne, som vi tidligere har sagt, kombineret med stop- prøver, sådan at studiet, hvis det ikke indfrier forventningerne, kan afbrydes og den stude- rende kan begynde et nyt sted og give plads for en ny studerende på det første sted. Vi ser ger- ne, at der er friere muligheder på dette områ- de.

Der er et sted, hvor jeg mener, det er nød- vendigt at sætte en bremse på ministerens øn- ske om at slippe de liberale markeds kræfter løs, for hvis de virkelig bliver sluppet løs på det område, vil der ganske givet blive visse højtspecialiserede områder, som kommer i klemme, idet de områder, som kun tiltrækker få studerende, ikke vil være særlig attraktive at satse på for uddannelsesinstitutionerne. Hvad med visse humanistiske specialer? Der må væ- re visse krav om udbud og om forskning. Det kan ikke helt overlades til de frie markeds- kræfter at bestemme, hvad der skal forskes og undervises i.

Endelig et par ord om styrelsesloven. Det er bestemt at håbe, at der snart kan skabes et fler- tal i Tinget for en ændring af styrelsesloven. Det er på høje tid, for den trænger virkelig til at blive revideret, og på det område må jeg si- ge, at ministerens tanker, som de er skitseret i redegørelsen, er et vældig godt udgangspunkt for videre drøftelser. Til slut vil jeg blot sige, at bortset fra visse løsslupne liberale tanker fin- der Kristeligt Folkeparti, at redegørelsen er både god, konstruktiv og visionær.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak for alle de faldne be- mærkninger, som er til stor hjælp, når vi nu i

ministeriet skal lægge op til de kommende års politik for de videregående uddannelser og forskningen.

Redegørelsen er tænkt som en service over for Folketinget, over for institutionerne og over for de studerende. Derfor er der medtaget elementer, som allerede gælder og er i kraft. Det har måske skabt lidt forvirring, men jeg mener ikke, det vil være rimeligt kun at nævne de nye ting, for tanken var at give en samlet fremstilling af de overordnede rammer og spil- leregler, som regeringen mener bør gælde de kommende år.

Der er behov for langsigtet, konsekvent tænkning, og det har jeg i redegørelsen givet en række begrundelser for i det indledende af- snit om udviklingstendenser.

Redegørelsen giver derefter et bud på, hvad vi skal sigte på, og det gives i samlet form. Hensigten er at løfte debatten op over de detal- jer og delsørgsmål, som vi har haft en tendens til at pindehugges om stykke for stykke. Hen- sigten er også at undgå de tendenser til slingre- kurs, som der måske på grund af manglende gensidig orientering mellem regering og Folke- ting har været. Tænk blot på den årlige forde- ling af antallet af pladser på institutionerne, som har givet en utålelig slinger.

Jeg foreslår af samme grund, at vi politikere nu holder op med at blande os i detaljer, at vi koncentrerer os om at fastlægge de overordne- de mål og rammer, at vi viser institutionerne og de studerende større tillid, og at vi lader dem udfylde rammerne i et samarbejde også med aftagerne.

Der har været rejst en del kritik af de videre- gående uddannelser. De studerende udtrykker ofte utilfredshed med undervisningskvaliteten. Aftagerne, mange ansatte og studerende klager over, at styrelsesloven er for tung, for bureau- kratisk og bremsende for omstillingen. Nogle påstår også med næsten rituelle besværgelser, at ministeriet styrer planøkonomisk og centra- listisk som i Østeuropa før murens fald. Dette sidste er naturligvis forkert, men jeg tager det som en kærkommen støtte til bestræbelserne på at få mere decentralisering, brugerstyring og selvforvaltning og alt det andet, som er nævnt i redegørelsen. Jeg har så at sige villet befri mig for enhver beskyldning om, at det var mig, der ønskede denne topstyring fortsat.